

LEGION MAŁYCH DUSZ

*Stowarzyszenie Wiernych
uznane w Kościele Katolickim*

PL 2018 03 STELLA CHÈVREMONT Wydanie specjalne

STELLA CHÈVREMONT - 3 rok -
MIESIĘCZNY BIULETYN NR 3 - marzec 2018 r
Stacja pocztowa: FLÉRON 4620

Edykt. resp. Marcel Blanchet, Centrum Legionu Małych Dusz
Rue de Chèvremont, 99 - 4051 CHAUDFONTAINE - Belgia
Tel. : 04 / 365.44.72 - e-mail: petitesames@proximus.be

Spis treści

I. POCHODZENIE LEGIONU MAŁYCH DUSZ

1. Kim jest Małgorzata? 3
2. Jej nawrócenie 4
3. Jej Duchowi Kierownicy 5

II. PRZESŁANIE MIŁOŚCI MIŁOSIERDZIA

1. Dziennik Małgorzata 7
2. 4 tomy "Orędzia" 8
3. Małgorzata i biskupi Liège 9

III. STOWARZYSZENIE WIERNYCH W KOŚCIELE

1. Założyciel: Małgorzata 10
2. Dlaczego nazwa "Mała dusza"? 11
2. Jakie jest znaczenie prywatnego objawienia? 12

IV. DUCHOWOŚĆ LEGIONU MAŁYCH DUSZY

1. Duchowość zdecydowanie chrystocentryczna 12
2. Duchowość karmelitańska 14

V. MISJA MAŁYCH DUSZ

1. Kochać Jezusa i dawać miłość 16
2. Pomóż Jezusowi zbawić dusze 16
3. Idź do tych, którzy cierpią 17

VI. ORGANIZACJA LEGIONU MAŁUCH DUSZ

1. Istnienie na pięciu kontynentach 18
2. Centrum Chèvremont 18
3. Kaplica Miłosiernej Miłości 19

VII. JAK ŻYJE MAŁA DUSZA ?

1. Dzień Małej Duszy 20
2. Bezwarunkowe posłuszeństwo wobec Kościoła 21
3. Wyspa świętości 22
4. Przeczytaj ponownie Orędzie 22
5. Wybitne miejsce Maryi 23

VIII. MATERIAŁY FORMACYJNE I KONTAKTY

1. Tekst Orędzia 24
2. Spotkania lokalne, krajowe i międzynarodowe 25
4. Międzynarodowy biuletyn: STELLA 26

I. POCHODZENIE LEGIONU MAŁYCH DUSZ

1. Kim jest Małgorzata?

"Miałam zaledwie sześć tygodni, kiedy wybuchła I wojna światowa ..." (1914-1918). Tak zaczyna się mała autobiografia Małgorzaty.

Léona-Marguerite Balhan urodziła się 21 czerwca 1914 roku na przedmieściach robotniczych w Liège. Pochodząca z niepraktykującej rodziny, zostanie ochrzczona dopiero w wieku 13 lat; 17 marca 1927 r. Ojciec chrzestny (jej wujek) sprzeciwił się ochrzczeniu jej zaraz po urodzeniu. Zwolniona z zajęć religijnych, nie będzie wiedziała nic o chrześcijańskim życiu.

Małżeństwo w wieku 19 lat. Dwoje pierwszych dzieci pojawia się w rodzinie. W swojej autobiografii pisze: "W tym czasie moje chrześcijańskie życie było niemal zerowe, prawie nie myślałem o Bogu, z wyjątkiem rzadkich okoliczności. Byłam zbyt zajęta i zbyt przywiązana do ziemskich spraw, żeby o Nim myśleć. Ale wraz z II wojną światową (1939-1945)

sytuacja rodzinna się pogarsza ... Co więcej, jej matka ciężko choruje. Lekarze mówią, że nie mogą już nic dla niej zrobić.

Małgorzata wyznaje: *"Pomyślałem: skoro nie ma niczego, czego można oczekiwać od ludzi, zwrócę się w innym kierunku"*. (Autobiografia)

W tym celu udaje się do Małej Kaplicy Notre-Dame w Chèvremont, aby poprosić o uzdrowienie swojej matki.

2. Jej nawrócenie

"Przez wiele miesięcy przychodziłam do niej co tydzień, by szukać zdrowia dla mojej matki. I ONA dała mi to ... To uzdrowienie było początkiem mojego chrześcijańskiego życia."

Po raz pierwszy w życiu, do kościoła, Małgorzata idzie na Wigilię Bożego Narodzenia w 1946 roku. Ma już 32 lata! Opowie później w swojej autobiografii:

"Kiedy zobaczyłam małego Jezusa w żłobie, ogarnęły mnie niewypowiedziane emocje i zaczęłam płakać. Moje łzy płynęły przez całą Mszę św.. Nie wiedziałem, jak je ukryć. A moje serce biło, biło. I mały Jezus uśmiechał się do mnie. Mój Boże! Któż mógłby powiedzieć, czym była dla mnie ta chwila? Uczynił mnie swoją."

Od tej chwili, w każdą niedzielę uczestniczyłam wiernie we Mszy św.

3. Jej duchowi kierownicy

1. Ojciec Lambert, Karmelita.

W pobliżu tej kaplicy w Chèvremont znajduje się klasztor oo. Karmelitów. Oczywiście, poprosi księdza o możliwość spowiedzi ...Następnie przez 14 lat będzie jej towarzyszył ojciec Lambert, karmelita z tego klasztoru, który ją wprowadził do duchowości karmelitańskiej, zanurzając ją w pisma św. Jana od Krzyża. W tym okresie nie pisze jeszcze „pamiętnika”.

Po śmierci ojca Lamberta (1961), Małgorzata pozostaje trzy lata bez opiekuna duchowego.

2. Ojciec Gaston Maes, redemptorysta.

W końcu, w 1964 r., poznała ojca Gastona Maesa, redemptorystę, który w swoim czasie był uprzywilejowanym świadkiem objawień w Beauraing, który jako jeden z pierwszych je opisał.

Powiedziała mu od razu, że "Jezus mówi do niej! "Na początku nieufny, szybko znajduje zalety i głębię tego, co ona mówi. Następnie prosi ją, aby spisywała swoje "dialogi z Jezusem", które postrzega jako wewnętrzny głos.

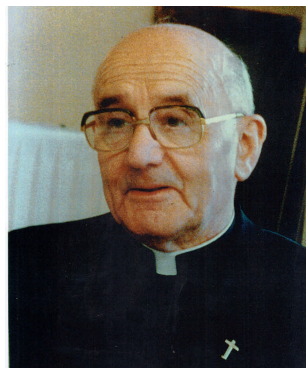
Biorąc pod uwagę bogactwo tych zeszytów, tydzień po tygodniu, ten kapłan czuje się zmuszony zwrócić się o imprimatur do biskupa Liège.

Dzięki imprimatur, którego udzielił Biskup Van Zuylen, 4 marca 1971 r., mógł zostać opublikowany pierwszy tom Orędzia. Rola Ojca Maesa będzie decydująca w rozpowszechnianiu dialogów między Jezusem a Jego Posłanniczką. Później, jako „Promotor Przesłania” będzie towarzyszył Małgorzacie przez 14 lat!

3. Ojciec Pierre Ancart, kapłan diecezjalny

Po śmierci księdza Maesa, biskup Liège poprosił o kontynuowanie tego dzieła ojca Pierre'a Ancarta. Przejmie tę funkcję do 1990 roku, czyli na 14 lat!

Pod jego kierownictwem tom 2 i 3 zostaną opublikowane, ponownie z imprimatur biskupa Liège.

4. Ojciec Yves-Marie Legrain, Karmelita

W końcu, to ojcu Yves-Marie Legrain, Karmelicie, biskup Houssiau powierzy misję towarzyszenia Małgorzacie. Zapewni stałą obecność przy niej aż do śmierci 14 marca 2005 roku, przez 14 lat (podobnie jak jego trzech poprzednicy!) Jest odpowiedzialny za opublikowanie czwartego tomu Orędzia w 1997 roku.

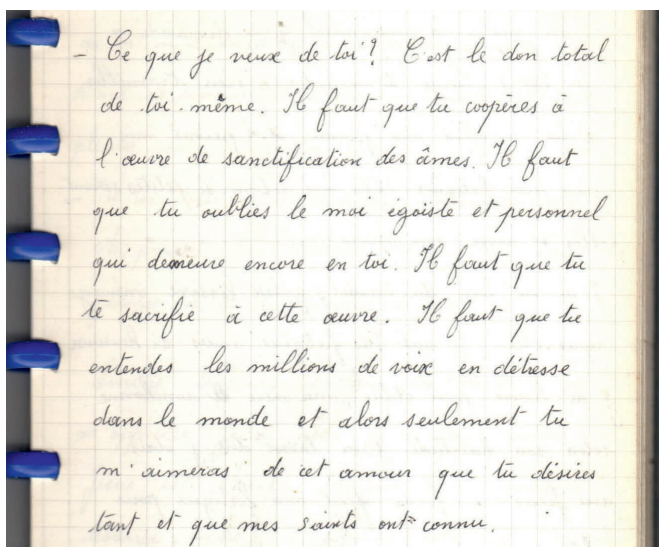
Miłosierny Ojciec Niebieski powołał go do siebie 22.02.2018 r.

(Zdjęcie zrobione w październiku 2004 r.)

II. PRZESŁANIE MIŁOŚCI MIŁOSIERNEJ DO MAŁYCH DUSZ

1. Dziennik Małgorzaty

Ojciec Maes poprosił Małgorzatę o napisanie relacji z jej „dialogów z Jezusem”. Kontynuowała to z innymi Duchownymi kierownikami. Zapisze około pięćdziesięciu szkolnych zeszytów. Oto kopia strony 3 zeszytu B. Zapisuje to, co usłyszała od Jezusa 12 sierpnia 1965 roku:

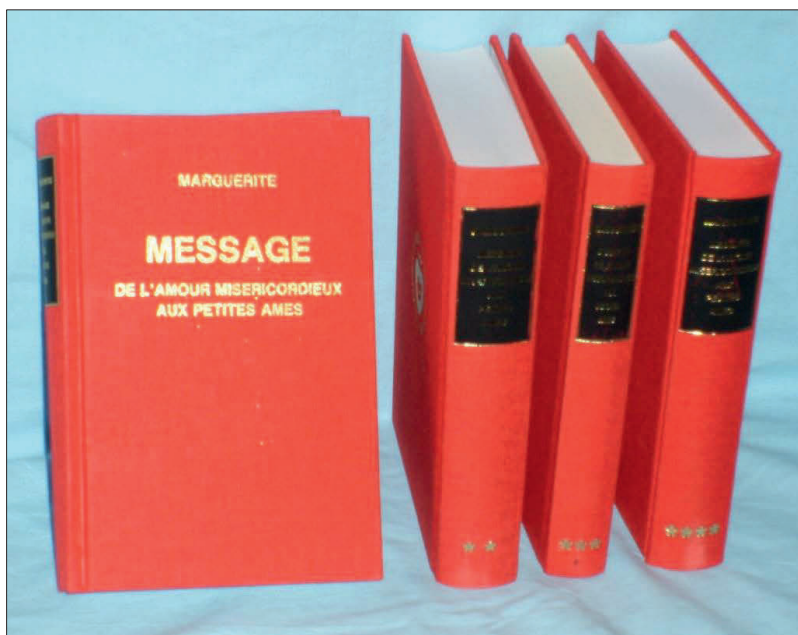

Czego chcę od ciebie? To całkowity dar z siebie. Musisz współpracować z dziełem uświęcania dusz. Musisz zapomnieć zupełnie o swoim egoistycznym i osobistym „JA”, które wciąż w tobie mieszka. Musisz poświęcić się temu Dziełu. Musisz słyszeć te miliony zatroskanych głosów rozpaczony na świecie. Dopiero wtedy będziecie mnie kochać tą miłością, której pragniesz i w której Moi święci się ćwiczyli.

2. Cztery tomy Orędzia

Z biegiem lat zawartość zeszytów Małgorzaty została opublikowana jako książki pod tytułem: „Orędzie Miłosiernej Miłości do małych dusz”.

Bardzo szybko, zaraz po opublikowaniu pierwszego tomu, „Orędzia” zostało przetłumaczone na kilka języków (przynajmniej częściowo). Oprócz francuskiego, języka Małgorzaty, Orędzie jest dostępne w następujących językach: niemiecki, angielski, arabski, chiński, chorwacki, hiszpański, węgierski, włoski, japoński, holenderski, polski, portugalski, rosyjski, suahili, czeski, wietnamski ...

Potrzebne były cztery tomy, ponad 2000 stron.

4. Małgorzata i biskupi Liège

Biskup Guillaume-Marie Van Zuylen

Biskup Liège w latach 1961-1986

To on udzieli pierwszego imprimatur Orędziu, 4 marca 1971 r. Później sprawdzi posłuszeństwo Małgorzaty: prosząc ją, by niczego nie publikowała od lipca 1975 r. ... aż do 1 stycznia 1977! W tym okresie nie będzie „dialogów”!

Biskup Albert Houssiau

Biskup Liège w latach 1986-2001

Odnawia imprimatur dla pozostałych Orędzi, tak jak się pojawiają.

Zatwierdzi Legion Małych Duszy jako stowarzyszenie wiernych w Kościele katolickim 5 marca 1993 roku.

Biskup Aloys Jousten

Biskup Liège w latach 2001-2013.

Będzie przewodniczył kilkakrotnie, podczas swojej biskupiej posługi, międzynarodowym zgromadzeniom Legionu Małych Duszy, które odbywają się co roku, w ostatnią niedzielę sierpnia, na wzgórzu Chèvremont.

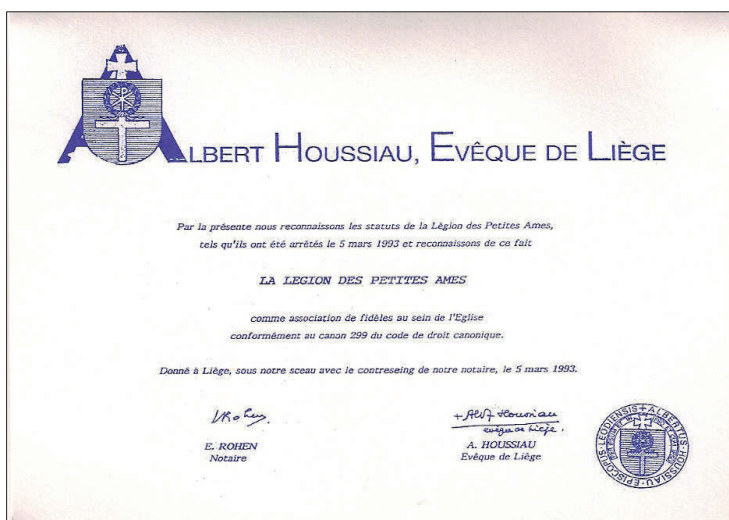
III. LEGION MAŁYCH DUSZ STOWARZYSZENIE WIERNYCH W KOŚCIELE KATOLICKIM

1. Założycielka: Małgorzata

Podstawą „Legionu Małych Dusz” jest misja, którą Jezus powierza Małgorzacie. Czytamy 12 sierpnia 1974 r.:

"Wzywam ciebie, moje dziecko, do egzekwowania mojej woli, przeciwstawienia się wszystkiemu, co mogłoby temu przeszkodzić. Podstawą duchowego porządku małych dusz jest twoja misja. Za zgodą twojego biskupa idź naprzód."

Dopiero 5 marca 1993 r., aby to Słowo Jezusa mogło stać się rzeczywistością: biskup Houssiau, uznaje ruch, jako **Stowarzyszenie Wiernych w Kościele Katolickim**.

2. Dlaczego nazwa „Mała dusza”?

Duchowość ofiarowana Małym Duszom w Orędziu Miłosiernej Miłości jest niczym innym jak „duchowym dziecięctwem” przedstawionym przez Jezusa w Ewangelii:

*W tej właśnie godzinie Jezus rozradował się w Duchu Świętym i rzekł: „Wysławiam Cię Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a **objawiłeś je prostaczkom**. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie.*

(Łk 10,21)

"Mała dusza! W modlitwie skierowanej do jej pierwszego duchowego ojca, Ojca Lamberta (który zmarł przed piętnastoma laty), Małgorzata przyznaje, że wyrażenie „Mała Dusza” raczej ją rozczarowało!

*Czy pamiętasz moje słowa, kiedy pewnego dnia, kiedy mnie przywoziłeś; spojrzawsz na mnie dziwnie, mówiąc: „Ty! **będziesz małą duszą Dobrego Boga!**”. Myślę o mojej reakcji. Nie rozumiałem tego, co przepowiedziałeś, a co się stało: mała dusza! Mogę medytować **o tym tytule, który w tamtym czasie raczej mnie rozczarował**. (11 czerwca 1977 r.)*

Jezus odnosi się do tego „rozczarowania” 1 czerwca 1993 roku i mówi swojej powiernicze:

*Pamiętaj o dniu, w którym twój kierownik duchowy powiedział ci te słowa: „Ty, zawsze będziesz **Małą Duszą**. W tej chwili dąsałaś się, nie rozumiejąc, czym może być **Mała Dusza**, jaką ma moc nad Moim Sercem. Otrzymałaś najpiękniejszy tytuł, nie rozumiejąc go: **być Małą Duszą w Wielkości mojej Miłości**. Czego nie mogłabyś ode Mnie dostać?*

3. Często zadawane pytanie: Jakie jest znaczenie prywatnego objawienia?

Jezus powiedział Małgorzacie 12 lutego 1967 roku:

Ci, którzy mają nadzieję znaleźć w tym orędziu „rewelacje” będą zawiedzeni. Troska o modlitwę i pokutę, dar z samego siebie dla Miłości, to właśnie nakładam na ciebie. To jest to samo zaproszenie, powtórzone przez moją Matkę podczas jej objawień: „Módlcie się, módlcie się, czyńcie pokutę”.

I zadaje pytanie, 24 kwietnia 1969 r.:

*Dlaczego niektórzy z was są zaskoczeni Moimi słowami, które są Duchem i Życiem? Zawsze są takie same. Czy jesteś tak zmieniony, że mnie nie rozpoznajesz? **To są słowa Ewangelii.** Nie skreślam niczego z tego, co było i co jest.*

W **Katechizmie Kościoła Katolickiego** (nr 66 i 67) możemy przeczytać: „nie można spodziewać się nowych publicznych objawień przed chwalebny objawieniem się Naszego Pana Jezusa Chrystusa” i że „przez wieki, **pojawiły się tak zwane „prywatne” objawienia**, z których niektóre zostały uznane przez autorytet Kościoła. Ich rolą nie jest „dopełnienie” ostatecznego Objawienia Chrystusa, lecz pomoc w pełniejszym życiu w określonym czasie.

W tej kwestii Małgorzata odnosi się do wybitnego autora. Czytamy w Orędziu z 1 sierpnia 1978 roku:

*Czcigodny o. **Rahner**, teolog Soboru Watykańskiego II, pisze: „Prywatne objawienia nie są luksusem dla Kościoła. Są **imperatywem**, który mówi, jak w danej sytuacji historycznej Kościół powinien się zachowywać.”*

IV. DUCHOWOŚĆ LEGIONU MAŁYCH DUSZ

1. Duchowość zdecydowanie chrystocentryczna.

Małgorzata miała bardzo bliski związek z Jezusem, który przemawiał do niej w sposób wewnętrzny (słowa słyszane w jej sercu).

Zazwyczaj modliła się przed obrazem twarzy Chrystusa Króla, zaczerpniętą z obrazu ojca Franciszka Andreasa Bosteelsa.

Jej dialogi odzwierciedlają klimat miłosnej bliskości z Panem. Na przykład 26 czerwca 1982:

Patrzę na oczy Jezusa ... Twoje oczy, mój Jezu, są najpiękniejszą księgą na świecie. To w nich chcę przeczytać, że odkrywam tajemnicę Twojej Miłości, Twojego Miłosierdzia. Twoje usta są zamknięte, Twoje oczy mówią! Nigdy, nie widziałem w nich gniewu, ani smutku! Tak, ale Miłość porwa mnie najbardziej!

Wiele razy jej dziennik świadczy o dojmującym **wpływie** Boskości na jej duszę. Przeżyła wiele ekstaz, które skromnie nazywa „odwiedzina Jezusa”. Na przykład 19 listopada 1979 r.

Poczułam w tej chwili moją wolę uwięzioną w Miłości. Bez siły na najmniejszy gest, nie mogłam zareagować na uścisk, który stawał się coraz bardziej miękki i przenikliwy. Trzy razy doświadczałam Jezusa w moim sercu, a moje ciało uczestniczyło w tej słodczy, która jest znana, tylko tym, którzy jej doświadczyli.

2. Duchowość karmelitańska

Jak powiedziano na początku, Małgorzata zostaje wprowadzona przez Ojca Lamberta w relacje ze św. Janem od Krzyża i św. Teresą z Avila. Wyniknie z niej pewna wrażliwość dla Małgorzaty. Pisze 16 lipca 1992 roku w święto Matki Bożej z Karmelu:

*„Śmiem twierdzić, że w mojej duszy pulsuje małe serce karmelitanki. Jeśli tak naprawdę nie jestem nią, to mam jej serce i umysł. **Święty Jan od Krzyża, Święta Teresa z Avila, byli moimi ukochanymi Mistrzami.** Mała Teresa, ich córka, jest młodszą siostrą, która przybliżyła mnie do nich od młodości. A nie wiedziałem o tym!”*

Czy św. Teresa z Lisieux nie zapytała Jezusa:

*O Jezu! Co mogę powiedzieć wszystkim **małym duszom**, jak niewysłowiona jest twoja łaskawość (...) Tak, wiem o tym i przyzywam Cię, abyś to zrobił; Błagam Cię, abyś spuścił swoje boskie spojrzenie na **wielką liczbę małych dusz...** błagam Cię, abyś wybrał na tym świecie **legion małych ofiar, godnych Twojej MIŁOŚCI !!!***

Zupełnie mała s. **Teresa od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza**, zakonnica, karmelitanka niegodna.
Dzieje Duszy, Poznań 2005, s. 274, rękopis M 5v

Sam Jezus powiedział Małgorzacie, 22 czerwca 1971 r., że "Orędzie" jest w rzeczywistości przedłużeniem i pogłębieniem ducha św. Teresy od Dzieciątka Jezus w duszach.

Uwierz w moc Mojej Miłości. W nie jest nadzieja. Przesłanie jest rzeczywiście przedłużeniem i pogłębieniem działania św. Teresy w duszach i w Kościele.

Na prośbę Jezusa, 16 lipca 1966 r., w święto Matki Boskiej z Góry Karmel, Małgorzata oddaje się Miłosiernej Miłości w akcie ofiarowania:

Akt ofiarowania Miłosiernej Miłości

**Boże mój, upadając do Twoich stóp,
w obecności Twojej Umiłowanej Matki
i całego Dworu niebieskiego,
uroczyście zobowiązuję się być wierną Tobie
i radośnie ofiaruję się Twojej Miłosiernej Miłości.**

**Jako ofiarę pokutną,
Spal mnie w płomieniach Twojej Świętej Miłości,
tej Miłości, która stwarza świętych.
W mojej wielkiej słabości proszę Cię,
dopomóż mi, o mój Boże, abym dotrzymała
tej obietnicy, którą dzisiaj składam
i abym zawsze była gotowa na Twoje wezwanie.**

**Przypomnij mi, o mój Boże, jeżeli zajdzie potrzeba,
że przestałam należeć do tego świata
i mam być na wieki z Tobą zjednoczona.**

**Oddaję Ci wszystko, co posiadam i czym jestem.
Oddanie mojej woli Tobie jest całkowite i ostateczne.
Niech Twoja łaska udzieli mi siły, abym była wierna
ślubowi, który dziś składam.**

Amen.

V. MISJA MAŁYCH DUSZ

1. Kochaj JEZUSA i spraw, by był kochany

Kiedy Jezus był pytany, jakie jest najważniejsze przykazanie, odpowiedział: " Pierwsze jest: *Słuchajcie, Izraelu: Pan, nasz Bóg, jest jedynym Panem. Będiesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją siłą.* (Mk 12,29-30)

10 lutego 1967 roku Jezus powie Małym duszom: *Twoje Serce wędruje w poszukiwaniu Prawdy i jej nie znajduje. Jest tak blisko ciebie i nie widzisz jej. Spójrz na mnie i kochaj mnie.*

Ale prawdziwa miłość zakłada wspólnotę woli z umiłowanym. Ale wolą Jezusa jest zbawienie świata. Nie można go kochać, nie dzieląc tego pragnienia Jego Serca. Przyszedł, aby "owce miały życie, życie w obfitości. » (Jan 10,10)

2. Pomóż Jezusowi zbawić dusze.

Moi mali współ-odkupiciele, pomóżcie mi uratować świat waszą miłością. Bądź spokojny i łagodny w moich oczach. Uwierz w moją moc.

Jedynym problemem jest powiedzieć „tak” łasce, „nie” krytycznemu myśleniu, dumie i jej pochodnym. Ścieżka jest stroma, idź powoli i ostrożnie.

(4 lipca 1973 r.)

Stąd wielka odpowiedzialność i zaproszenie do walki:

*Małe dusze ponoszą **wielką odpowiedzialność** przede Mną. Każdej z nich **powierzyłem dużą liczbę dusz, aby je uratować.** Dobrze wiesz, moje dziecko, że nie idziemy na bitwę nie otrzymując ciosów!* (25 sierpnia 1979r.)

3. Idźcie do tych, którzy cierpią.

Po wyjaśnieniu pierwszego przykazania Jezus natychmiast dodał: „A oto drugie: *Będiesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.*” (Mk 12,31)

W dniu 21 czerwca 1973 r., w dniu swoich urodzin, Małgorzata napisała ważną stronę w zeszycie.

Następujący tekst podał Pan o godzinie piątej rano. Prosiłam Jego Ekscelencję księdza biskupa o imprimatur dla tego posłannictwa.

Reguła życia małej duszy.

Idź do cierpiącego i pociesz go.

Idź do wątpliwego i uwolnij go od jego wątpliwości.

Idź do płaczącego i osusz mu łzy.

Idź do czekającego i ucz go cierpliwości.

Idź do zagubionego i wskaż mu drogę.

Idź do rozpaczającego i zanieś mu nadzieję.

Idź do człowieka, którego wiara osłabła, wzmocnij go.

Idź do tego, który pozostaje w nocy ciemności i zanieś mu światło nadziei.

Idź do skłóconego z sobą i zanieś mu pokój.

Idź do niezdecydowanego i zanieś mu decyzję.

Idź do twych braci i zanieś im woń Jezusa Chrystusa, Jego łagodność i Jego pokorę.

VI. ORGANIZACJA LEGIONU MAŁYCH DUSZ

1. Obecność na pięciu kontynentach

10 czerwca 1985 r. Jezus powie Małgorzacie: *"Wraz z tobą idę na cały świat, a ty nie wiedziałaś, dokąd cię poprowadzę."*

Legion Małych Dusz jest obecny w wielu krajach za przyzwoleniem biskupów lub Konferencji Episkopatu w większości przypadków.

Nie mając pewności, że potrafimy wymienić wszystkie **krajowe stowarzyszenia**, tutaj są te, z którymi Międzynarodowe Centrum utrzymuje mniej lub bardziej regularne relacje:

Republika Południowej Afryki, Niemcy, Argentyna, Belgia, Kanada, Chile, Kongo DRC, Korea Południowa, Hiszpania, Francja, Honduras, Włochy, Meksyk, Paragwaj, Holandia, Peru, Filipiny, Polska, Portugalia, Rumunia, Wielka Brytania, Szwajcaria, USA, Wenezuela, Wietnam.

2. Centrum Chèvremont

Jezus wyraźnie prosił o utworzenie Międzynarodowego Centrum. Przypomina o jego misji (Orędzie 5 maja 1992 roku):

Należy utrzymywać ścisły kontakt między przywódcami religijnymi i świeckimi. Międzynarodowy Ojciec Duchowy będzie czuwał nad Legionem, szczególnie w krajach, w których istnieje. Źródło jest w Chèvremont, a rzeka rozlewa się na cały świat.

3. Kaplica Miłości Miłosiernej

Sercem tego centrum jest Kaplica Miłosiernej Miłości, w której Jezus obiecał być szczególnie hojny:

Niech przyjdą do Mnie, do tej świątyni, tu ich oczekuję, tu zarezerwowałem dla nich ogrom łask. Dlaczego ludzie nie rozumiecie jeszcze, że ten dom, w którym przebywam, jest miejscem wybranym? Stąd Moje Miłosierdzie rozciąga się na cały świat.
(28 stycznia 1979 r.)

Zdjęcie wykonane w dniu pogrzebu Małgorzaty 19 marca 2005 r

31 maja 1993 r. Małgorzata opisuje wewnętrzną wizję:

*Wyglądało to tak, jakby **Niebiański Ogród** schodził do **Kaplicy Centrum**. Duże słońce, promienie wielu kolorów przekształcają się w rodzaj kwiecistej kopuły pokrywającej kaplicę. Było wiele małych białych kwiatów, inne o wspaniałych kolorach: czerwone, takie jak małe maki, małe kwiaty. Jest pięknie! Czuję ochronę.*

VII. JAK ŻYĆ, JAKO MAŁA DUSZA?

1. Dzień małej duszy

Program nadany przez samego Jezusa, 5 grudnia 1967 r.:

Ofiarowanie dnia za papieża, według jego intencji, za cały Kościół, za wszystkich kapłanów, za pokój dla świata, za nawrócenie grzeszników, za cierpiących i jako zadośćuczynienie za zniewagi, które wyrządzane są Mojemu Boskiemu Sercu i Bolesnemu Niepokalanemu Sercu Maryi.

Wzywam każdą duszę, aby ze wszystkich sił i z całą wielkodusznością **zwalczała egoizm**, który tkwi we wszystkich i w każdym z osobna.

Nawołuję do wielkiej miłości bliźniego. Do rozpowszechniania **różańca**. To przysporzy Kościołowi i Kapłanom wielu łask.

Modlitwa jest pozostawiona każdej poszczególnej duszy zupełnie według jej możliwości. **Nie zaniedbujcie jej bez poważnego powodu**, ponieważ ona jest środkiem uświęcenia, który łączy was z Bogiem i pozwala Go poznawać, dzięki sile, którą ona napełnia wasze dusze.

W tym celu niech małe dusze jednoczą siłę w miłości i gorliwości.

Często myślcie w żywej tęsknocie o waszym Bogu, aby utrzymać stałą łączność między Nim a wami.

Poddajcie się zupełnie Mojej Woli. Zaufajcie Mi.

Każda mała dusza, która chce na siebie wziąć swoje jarzmo, ma postępować według tych reguł i zachowywać je.

Wierzcie Mi, dla wielkodusznych będzie ono łagodne i słodkie.

Bezwarunkowe posłuszeństwo wobec Kościoła

Małgorzata często będzie wyznawać swoją miłość do Kościoła. Zwraca się tą modlitwą do Jezusa (26 maja 1979 r.):

Mój Kościół, Twój Kościół, kocham go. Moje serce i moje myśli idą do Niego i do Tego, który w tej chwili go prowadzi, do tego, który jest głosem wołającym na pustyni, głosem ostrzegawczym, dla biednych ludzi na tej ziemi ... Bóg jest blisko was, i wzywa was abyście się nawrócili.

Wierna temu, co powiedział jej Jezus rok temu.

Kochaj Kościół, Mój Dom! Bądź wierna jego zwierzchnikowi. Za mało jest modlitwy za Ojca Świętego. Broń Kościoła! Broń tego, który prowadzi Jego łódź! (18 lipca 1978 r.)

12 grudnia 1979 r.
Małgorzata, wręcza
pierwszy tom Orędzia
papieżowi Janowi Pawłowi II
Powiedział spontanicznie:
„Znam je, znam.. To jest piękne.”

Marguerite offre au Saint-Père le 4e tome du Message, le 2 juillet 1998.

AFP de Christiane Bessis

Powróciła do Rzymu
2 lipca 1998, aby przekazać 4 tom
Ojcu Św. Małgorzata umarła
14 marca 2005 r., 3 tygodnie
przed śmiercią papieża
Jana Pawła II,
2 kwietnia 2005 r.

3. Wyspa świętości

Jezus prosi małe dusze o stworzenie „wysp świętości”.

*Powiedziałem i znowu mówię: Moje małe dusze mogą ocalić świat. **Formuj wszędzie wyspy świętości.** Nieliczne święte dusze w parafii mogą ją uratować. Wiele parafii ze świętymi duszami może uratować kraj. Musimy żyć i promieniować Miłością. Ale nic się nie osiągnie bez ofiary.*

„Wyspa świętości” jest zatem grupą Małych Dusz, które regularnie gromadzą się, by modlić się (w tym różaniec) i dzielić się lekturą i medytacją Orędzia.

4. Czytaj i czytaj nieustannie Orędzie.

Bez względu na to, czy ktoś uczestniczy w świętej wyspie, czy nie, należy codziennie spożywać mannę dostarczoną przez Orędzie. Niech ta książka będzie zużyta przed końcem naszego życia!

Wy, małe pszczołki przyssijcie się z gorliwością do kwiatu Moich słów i pożywajcie się do syta ich nektarem. Wasz głód będzie tym większy, im więcej skosztujecie.

***Cel Dzieła tkwi w Słowach Życia i Prawdy.** Podobnie jak Ewangelia, jest to pożywienie kompletne dla życia duchowego. Wszystko to, co mówię, **stanowi podsumowanie Teologii Mistycznej**, mało rozpowszechnionej.*

Wy, Moje dzieci, macie odkrywać Moje Tajemnice, czytając te pełne żaru strony, pałające Miłością Miłosierną. Nie opuszczajcie się w lekturze, czytając nie odczuwajcie znużenia.

(Słowa Jezusa, 26 lipca 1978 r.)

5. Wybitne miejsce Maryi

Bardziej niż jakikolwiek teolog, Jezus w swoich dialogach z Małgorzatą jest mistrzem i obrońcą Maryi, swojej Matki. Oto jeden z przykładów (3 grudnia 1966 r.):

**Tak, Maryja,
czysty klejnot mojego nieba.
Pośredniczka między Mną a ludźmi.
Kanał, przez który moje łaski
płyną do dzieci ziemi.
Maryja, promienna gwiazda,
rządzi wszystkimi duszami
w niebie i na ziemi.
Nie lekceważ jej mocy,
ponieważ jest olbrzymia.
To przez Nią
zły duch zostanie pokonany.**

Z pomocą Świętego Józefa:

Pewnego dnia (...) uciekłam się do mojego dobrego opiekuna Nieba, Świętego Józefa; Ten, który we śnie na początku mojego nawrócenia, szerokim gestem ręki, odsunął odemnie niebezpieczeństwo, którego nie mogłam zrozumieć. Mocno wierzę, że święty Józef stał się moim obrońcą we wszystkich niebezpieczeństwach mojego życia.

(Orędzie, 29 września 1977 r.)

VIII. MATERIAŁY FORMACYJNE I KONTAKT

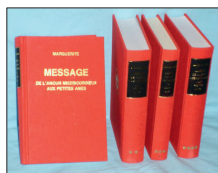
1. Tekst Orędzia

Aby wejść w ducha Legionu Małych Dusz, konieczne jest zagłębienie się w sam tekst dialogów między Jezusem a Małgorzatą. Inne „ciekawostki” dodane do niego są szkodliwe dla jego swoistości. Jezus ostrzega nas 16 maja 1980 roku:

Nadmiar dobrych rzeczy często powoduje ich przesylenie. Orędzie musi świecić jak latarnia morska na wzburzonym morzu ... Bez domieszek, inaczej smak zostanie zniszczony!

Wartość mojego świadectwa Miłości nie można zgubić się pod masą rzeczy mniej istotnych: to co konieczne, tak! Nadmiar? nie !

Cztery oryginalne tomy w języku francuskim (polskim również):

Tom 1: od 1965 do 1975 r.

Tom 2: od 1977 do 1979 r.

Tom 3: od 1980 do 1987 r.

Tom 4: od 1988 do 1995 r.

Są one dostępne, podobnie jak większość ich tłumaczeń, w Centrum międzynarodowym lub u krajowych moderatorów w różnych krajach, w których obecny jest ten ruch. Można napisać do Centrum (które może również podać kontakt w danym kraju)

Legion Małych Dusz
rue de Chèvremont, 99
4051 CHAUDFONTAINE

Belgia

email: petitesames@proximus.be

strony internetowe:

Polska: www.maledusze.com.pl

Belgia: <https://sites.google.com/site/malychduszchevremont>

2. Spotkania lokalne, krajowe i międzynarodowe

Kiedy to możliwe, zaleca się dołączyć do „wyspy świętości”. Można się zwrócić do przedstawicieli krajowych z zapytaniem o miejsca i daty tych spotkań.

Jeśli nie ma takiej wyspy w parafii lub w regionie, zaleca się jej utworzenie. Do tego wystarczą dwie lub trzy osoby. *„Gdy dwaj albo trzej zgromadzą się w imię moje, tam jestem pośród nich”*
(Mt 18, 20).

Następnie można poinformować o tym proboszcza parafii i krajowego kierownika LMD. Zauważmy że nie jest konieczne uczestnictwo księdza, aby zorganizować spotkanie. Wystarczy wspólna modlitwa, na przykład różaniec i dzielenie się czytaniem „Orędzia”.

W każdym kraju lub w każdej grupie językowej spotkania organizowane są według różnych trybów (**rekolekcje, wspomnienia, zgromadzenia narodowe ...**). Te spotkania pozwalają Małym Duszom dzielić się doświadczeniami, aby umacniać się Duchem Orędzia, i zachęcać się nawzajem.

Wiele świadectw uczestników w tych wydarzeń, jest dowodem na celowość wspólnotowego wymiaru duchowości charakterystycznego dla Legionu Małych Dusz.

Już od początku Kościoła List do Hebrajczyków ostrzegał wczesnych chrześcijan przed niebezpieczeństwem, które im zagrażało: *„Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. Nie opuszczajmy naszych wspólnotowych zgromadzeń, jak to się stało zwyczajem niektórych...”*(Hbr 10,24-25)

3. Dziennik międzynarodowy: STELLA

Międzynarodowe Centrum wydaje miesięczny biuletyn „Stella”. Ta broszura jest specjalnym wydaniem tego miesięcznika. Oryginał jest pisany w jęz. francuskim (język Małgorzaty). W tym momencie (marzec 2018) jest tłumaczony i rozpowszechniany w siedmiu innych językach: niemieckim, angielskim, hiszpańskim, holenderskim, polskim, portugalskim, wietnamskim.

Ten periodyk proponuje teksty do medytacji do **indywidualnej modlitwy** lub na spotkania „wysp świętości”. Druga część jest **przeznaczona dla różnych krajów** lub prowincji, aby umożliwić im dzielenie się swoimi doświadczeniami z ich braćmi i siostrami rozproszonymi po całym świecie.

- Aby otrzymać **papierową kopię** tego biuletynu pocztą lub zapisać się na stały abonament, możesz napisać do Sekretariatu:

Międzynarodowe Centrum Legionu Małych Dusz
rue de Chèvremont, 99 - 4051 CHAUDFONTAINE - Belgia.

petitesames@proximus.be

Koszt rocznej prenumeraty:

Belgia: 16 € - Europa: 27 € - Reszta świata: 31 €
Międzynarodowy transfer do "Legionu małych dusz"
IBAN: BE74 3400 1204 4307

- Aby **otrzymać go pocztą e-mail**, możesz wysłać swój adres e-mail do: vox.chevremont@gmail.com

W obu przypadkach dopilnujemy, **aby zaznaczyć język**, w którym chcemy go otrzymywać.

*Kopia pergaminu, który jest potwierdzeniem, że Ojciec Święty (Św. Jan Paweł II) udziela swego Apostolskiego Błogosławieństwa Legionowi Małych Dusz, jej założycielce Małgorzacie i odpowiedzialnym za Legion Małych Dusz, 01 maja 1991 roku. **Dokument podpisał osobiście**, co jest rzadkością. Najczęściej pozostawiał tę czynność asesorowi Kurii Rzymskiej*

Biskup van Lierde, ówczesny wikariusz generalny Watykanu, który spontanicznie przedstawił ten dokument do podpisania Ojcu Świętemu, zwierzył się Małgorzacie, że Legion otrzymał nieocenioną łaskę.

Centrum Legionu Małych Dusz- Chèvremont

Kalwaria i grób Małgorzaty

Aktualizacja tej broszury: marzec 2018